

Сашко като вижда, че не върви, иска разрешение да направи нѣкои размѣствания въ нападателната линия.

Започва втори хафтаймъ. Чуватъ се нови гласове:

— Шутъ! . . шутъ! . .

И радостни възгласи въ групата на Сашко:

— Голъ! . .

Сашковата група вкара и тя първия си голъ. Групата на Митко започва да се губи. Групата на Сашко става по-бойка и топката често прескача оградата на кооперацията, като достига понѣкога и рѣката, която минава по срѣдата на булеварда, гдето е кооперацията.

Играта продължава все така съ равенъ резултатъ 1:1. Никой вече не може да отбележи втори голъ. И реферътъ намира, че трѣбва вече да се прекрати играта, и свири край.

Играчитѣ отъ дветѣ групи се събиратъ въ срѣдата на двора и, като голѣмитѣ спортисти, се поздравляватъ съ спортния поздравъ: „Хипъ, хипъ — ура!“

